

Lange: Man behøver ikke at være meget gammel, hverken som Forretningsmand eller som Privatmand, for at se, at den Maade, hvorpaa Reklamen og Konkurrencen drives i vore Dage, er til Skade for de forskellige Virksomheder. Det er ikke mærkeligt, om Haandværk, Handel og Industri søge ad alle Veje at komme ind i bedre Forhold, at komme dette Uvæsen til Livs. Jeg forstaa ogsaa, at de henvende sig til Lovgivningsmagten om Hjælp, men paa den anden Side er det et farligt og meget vanskeligt Omraade at lovgive paa, og de Herrer, som have udtalt sig hidtil, have ogsaa givet tilstrækkelige Beviser for, hvor vanskeligt det er paa dette Omraade at skabe en Lov, som er gennemførlig, og som kommer til at virke paa rette Maade. For mig staa det saaledes, at Lovforslaget i sin Helhed — jeg tænker ikke paa de enkelte Paragraffer, som ere berørte af de forskellige Talere — er saaledes affattet, at det absolut ikke kan gennemføres, som det foreligger; det maa simplificeres i betydelig Grad, og adskillige Paragraffer maa ændres. Naar denne Simplificering er foretagen, maa man haabe, at det kan lykkes begge Ting at affatte en Lov, der er i Stand til at skabe et Værn for den hæderlige Handels- og Haandværkerstand. Men der er rigtignok adskillige Paragraffer, der maa gaa ud eller omskrives, hvis de skulle kunne forstaas, baade af Publikum og af de Mennesker, som Loven vedrører. Under den Forudsætning vil jeg anbefale, at man i et Udvalg søger at skaffe de Forhold til Veje, som jeg kunde ønske kunde bringes frem, til Fordel for den ærlige Handel, Haandværk og Industri. Der var blot een Ting, jeg her vilde gøre opmærksom paa. Der er en Vej, hvor Handelen kan hjælpe sig selv, og det maaske bedre end gennem alle Lovbestemmelser, nemlig hvis Grossister og Fabrikanter vilde have Øjet aabent for, at man ingen Sinde gav Akkord til de Forretninger, der kun leve af falsk Reklame og uhæderlig Konkurrence. Det vil efter min Mening være umuligt for disse Forretninger at bestaa i Længden. De ville altid ende med at søge Akkord eller at gaa fallit, og hvis de ikke fik Akkord, tror jeg, at det vilde være et meget stærkere Værn mod den falske Reklame end alle Lovbestemmelser. Skønt jeg altsaa ikke mener, at Lovforslaget kan gennemføres uden med væsentlige Rettelser, vil jeg dog anbefale, at man tager fat paa det med Energi i det eventuelle Udvalg og gennemfører Forslaget saaledes, at det kan skabe de mest

betryggende Betingelser for Forretningslivet.

Ministeren for Handel og Søfart (Muns): Som jeg bemærkede den Gang, jeg havde den Ære at forelægge Forslaget for det høje Ting, var der allerede paa det Tidspunkt fra forskellige Sider fremkommet ret indgaaende Indvendinger mod Forslaget. Jeg finder det naturligt. Naar jeg dog har ment det rigtigt at forelægge Forslaget uforandret, som det er vedtaget af Kommissionen, er det for det første, fordi Ministeriets Embedsmænd have arbejdet stærkt i denne Sag, dernæst ogsaa af Hensyn til de Navne, der staa under Betænkningen, og endelig, fordi det at skrive en Lov som den foreliggende — jeg vil ikke tage Teksten for ikke at ægge ved at nævne Ordene igen — vel nok er en af de utaknemmeligste Opgaver, der kunne gives. Det er klart, at naar man kommer ind paa disse Omraader, maa der skrives ret vagt, man maa bruge ret vage Udtryk, fordi det vil være umuligt at bruge ganske nøjagtige Angivelser. Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) spurgte, hvad en Bunke Ærter var, om det var 10 eller saa og saa mange. Det er fuldkommen rigtigt, men kommer jeg op paa et Loft, vil jeg dog straks kunne skønne over, hvad der er en Bunke Ærter eller ikke. Man maa, som sagt, under Behandlingen af disse Emner her ofte bruge et noget vagt Udtryk. Saaledes ogsaa Udtrykket om urigtige Angivelser, der „have Betydning for Efterspørgselen”. Det er naturligvis vanskeligt at angive sligt nærmere, men Domstolene ville i det givne Tilfælde skønne, om det foretagne strider imod Loven eller ej. Overfor selve Domstolenes Kendelse vil jeg selvfølgelig ikke have nogen Frygt. Langt værre stiller det sig naturligvis med Angiveriet, med, at man kan komme ind paa en Mængde Posekigeri, Chikane fra Konkurrenter og andet sligt. Det er netop med dette for Øje, at jeg saa stærkt har fremhævet Ønskeligheden af i størst mulige Omfang at faa Anklagemyndigheden lagt over paa Organisationerne. Saa snart en Købmand, der vil klage, skal gaa gennem sin Organisation, vil han ganske sikkert vogte sig for at komme med ubillige Klager, ligesom ogsaa Organisationerne bedre end nogen anden kan bedømme disse Spørgsmaal, som f. Eks. dette om „Betydning for Efterspørgselen”. Jeg nærer ikke saa stor Frygt for, at det skulde falde vanskeligt.

Jeg var ængstelig for, hvilken Modtagelse et Lovforslag som dette vilde faa